

3

Periodieke uitgave

Uitgave 3 / 2020

Datum 30/01/2020

BOOM, CENTRUM VAN DE RUPELSTREEK

PRO•BOOM is een 'platform' voor de Bomenaars en bewoners van de Rupelstreek, dus we spreken hier van een 'community', een groep mensen die dezelfde interesse delen. Ik denk dat dit toch een woordje uitleg vraagt. Een bekende Amerikaanse president zei ooit 'vraag u niet af wat de Staat voor u kan doen, vraag gewoon wat jij voor de Staat kan doen...' Misschien minder spectaculair, maar evengoed telt dit in een kleine gemeenschap zoals onze mooie gemeente Boom. Als we allemaal een steentje bijdragen, krijgt Boom de uitstraling die ze verdient. Het imago van een woongemeenschap groeit vanuit de bewoners en niet vanuit het bestuur!

Mensen vragen zich misschien af hoe ze dit wezenlijk kunnen doen. Wel, daarom is er een 'platform' gecreëerd dat **PRO•BOOM** heet. Dit is de structuur waarmee we Boom een beter imago gaan geven. We kunnen dit alleen doen als we steun krijgen bij de bevolking zélf dwz **als mensen hun enthousiasme tonen en 'ambassadeurs' van onze gemeente worden. Dit doen ze door gewoon naar onze events te komen en onze informatie te lezen.**

Raadpleeg regelmatig onze site en blijf op de hoogte!
Tot binnenkort!

Guy Sempels

GROOT NIEUWS!

PRO•BOOM krijgt zijn vaste stek!

Binnenkort worden onze events georgansieerd vanuit een unieke locatie .

Op regelmatige basis zullen hier leuke, interessante en boeiende ontmoetingen tussen Bomenaars en vrienden plaatsvinden. Jazz, chanson, wijnproeverij, heemkunde...of gewoon een gezellige avondbar zijn maar een kleine greep uit het aanbod.

Houd de site in het oog, alle realia volgen!

www.pro-boom.be
info@pro-boom.be

'De Sjamaan' van De Schorre.

Guy Sempels

“Goede Ideeën pakken we steeds mee; we liggen nooit dwars maar proberen steeds constructief mee te denken met de mensen die ons omringen”

We stellen ons een grote groenzone voor, centraal gelegen tussen drie provincies en pal in het midden van de mooie Rupelstreek. Een echte jungle, eerder verwaarloosd maar met groot potentieel. Het vergt een grote dosis creativiteit en inzicht om dergelijk domein om te vormen tot een groene long met international belevingswaarde, beroemd tot het andere eind van de wereld. Iemand stond op om met hart en ziel inhoud te geven aan deze groenzone. Ik ben vandaag afgesproken met de man die hier mee verantwoordelijk voor is. Sommigen noemen hem een echte 'tovenaar'. Hijzelf wil in alle bescheidenheid liever zijn team in deze krant, maar koppig als we zijn, wil ik toch Alex Ternier, directeur van de Schorre het forum geven dat hij verdient.

HOE IS HET ALLEMAAL BEGONNEN?

In het begin was de Schorre een kleiput, opgevuld met afval. Storten van Antwerpen, Brussel, gips, heel de kant Schommelmei, parking, voetbal, de deltaweide... allemaal gipsstort.

Op bepaald moment, en dat liep wat parallel met het ontstaan van het 'groene politieke gedachtengoed', is er een beweging ontstaan, een soort 'opstand' tegen al die stortbaronieën.

Er stonden een paar mensen op met een plan om de natuur toch te vrijwaren van verdere aftakeling als stortplaats.

In eerste instantie heeft de gemeente toen besloten de 'put' op te kopen om zo het storten verder te verhinderen. We praten hier nu van een 40 tal jaar geleden.

Met de enkele steenbakkerijen die er toen nog waren werd er overlegd om de oude hangars een beetje op te kalefateren en om te vormen van ruïne tot een cafetaria, sporthal en speeltuintje ervoor. We moeten dit allemaal niet te groots zien, het was bescheiden, maar het was toch de start van een mooi verhaal, een beetje in de wilde weg zonder echt een groot plan. Het was ook niet zo evident in het begin, er was geen echte toegangsweg, je moest parkeren op straat, het was een beetje een 'jungle'.

In kleine stapjes werden er steeds verbeteringen aangebracht, een wegje bij, de vijvers wat opgekuist en er een 'recreatievijver' van gemaakt. We moeten daar allemaal niet te veel van voorstellen, wat was dat in die tijd, 'recreatie'? Een paar waterfietsen, een minigolf, een voetbalterreinje en een gebouwtje met kleedka-

mers, en een cafetaria, dat was het. Voor de rest was dit domein een echte brousse. Allemaal wat knullig en niet echt uitnodigend. Dit was de periode 1980 tot 2000.

WANNEER BEN JIJ HIER GEKOMEN?

Ik ben hier begonnen in 2000, een zeer klein team op kantoor en de rest was buiten het 'domein aan het onderhouden'. Men gaf ons de opdracht er 'iets van te maken'. Wij maakten deel uit van de provincie met haar drie grote recreatiedomeinen, het Zilvermeer, gericht op familiaal vakantieplezier, de Nekker, echt gefocust op sport, en de Schorre, zonder een echte positionering.

In het begin had dat niet veel ziel. Ze waren al blij dat het gras afgereden werd bij wijze van spreken.

Meer kon men hier niet echt doen, wat waterplezier met waterfietsen en een vlonderpad, door de natuur wandelen, en dat was het.

Het was dus de opdracht een 'smoel' te zoeken voor dit domein. Het organiseren en zoeken naar kwalitatieve events heeft altijd wat in mij gezeten, dus dit was de richting die ik wou inslaan.

Maar 'Mano Mundo', een multicultureel breedspectrum wereldfestival bestond al. De accommodatie was er in het begin wel niet erg geschikt voor. De weide waar het moest gebeuren was een sompige toestand, mensen lief, je vond er uw kinderen zelfs niet terug, een echt moeras.

Maar toch, de toon was gezet en we hebben, dank zij een groep enthousiaste me-

dewerkers van Mano Mundo een top event gemaakt, zelfs tot 100000 man in de top periode!

Dit succes kwam er ook omdat we hadden besloten om de organisatie professioneel aan te pakken, we hadden een draaiboek gemaakt voor grote events, dat we trouwens nu nog steeds gebruiken. Hierdoor was het mogelijk veel bezoekers te kanaliseren en het totaal-event goed uit te bouwen, die ervaring was goud waard, bleek later.

Maar ja, aan alle mooie liedjes komt een einde. We zijn wel nog een tijd doorgegaan met de "Feria Andalousa", een Spaans volksfeest.

WAT WAS DAN DE VOLGENDE FASE?

We hadden nu een goede gedraineerde weide, we hadden een goed draaiboek voor grotere events...en we hadden de 'goesting te pakken'. We stelden ons dan de vraag, wat kan er hier nog gebeuren?

Zo is dit stilaan gegroeid, stap voor stap, kleine eventjes, bedrijfevents, een beetje zoeken....

Op bepaald moment kregen we bezoek van de mensen van de lokale hockeyclub die een nieuw terrein zochten omdat ze weg moesten op hun oud oefenveld.

In gesprekken evolueerde het zo dat beide partijen interesse hadden. Ik ben groot voorstander van publiek private samenwerkingen, en dit was een kolfje naar mijn hand.

Er is één belangrijke voorwaarde, en ik geef toe dat dit een torenhoog cliché is, maar er moet een win-win zijn, anders werkt het niet; dat is écht nodig, er wordt hier soms snel over gegaan, maar zeer kort na een samenwerking weet je al of inderdaad beide partijen er écht aan winnen. Je moet zorgen dat alleman gelukkig is in de deal. De hockeyclub Braxata is een schoolvoorbeeld voor ons.

...EN DE REST IS GESCHIEDENIS?

Op bepaald moment kwamen hier tussen al die nieuwe initiatieven door, twee gasten aan, twee broers die een 'klein eventje' wouden organiseren. Het bestond al in Nederland, Mysteryland genaam, een heel vernieuwend initiatief rond dance muziek. Het heeft wel wat discussiewerk gevraagd met alle instanties want, eerlijk gezegd, in het begin waren er wel veel vragen over dergelijk initiatief; "wat gaat dat

zijn, drugs, veel lawaai, ...?"

Die mannen zijn begonnen en we hebben ze van in het begin, zowel wij als de gemeente, een goed kader gegeven, krijtlijnen uitgetekend en de duidelijke boodschap gegeven dat alles binnen die lijnen moet blijven.

Dit was een klare belofte aan de deputatie, provincie, burens, gemeente, enz..en dat werkt! Ge ziet ook dat het werkt, ik denk dat dit jaarlijks wordt bewezen. Maar ik moet wel zeggen en dat is een pluim voor mijn team en de gemeente, dit kon alléén maar omdat we ons van in het begin super geëngageerd hebben en zeer hard meegewerkt hebben. Anders was dit nooit gelukt.

Wij zijn daar met hart en ziel gaan achter staan omdat we voelden dat daar iets goeds inzat, dat is onze merite in dit geheel. De resultante was iets nieuw en vernieuwend. Dat sprak de jeugd aan. Tomorrowland wérkt, en zet Boom en de Schorre op de kaart.

VAN HET EEN KOMT HET ANDER.

We hebben hier in de pitte een congrescentrum waar we een initiatief hebben uitgewerkt dat 'Pittig Gezegd' heet. Een kleine initiatief, 100 man maximum waar we zoveel mogelijk jonge ondernemers en lokale mensen in betrekken.

We organiseren info avonden waar we steeds trachten interessante sprekers te engageren, niet enkele lokale mensen maar breed spectrum. Zo hebben we de CEO van Studio 100 gehad, een basketcoach....ik ga er van uit, als je er één interessant idee of contact uit kan halen, is de avond toch geslaagd?

We hebben hier in de streek ook de 'Businessclub rond de voetbalclub Rupel Boom'. Personen die samen in een fantastisch samenwerkingsvorm zitten en het verschil maken, jonge ondernemers, maar lokaal.

Wij waren ondertussen ook aan het denken om een groep mensen bij elkaar te brengen die het breder zien dan strikt lokaal. Ons belangt de hele Rupelstreek aan, waar Boom een centrumfunctie heeft. Ik heb dat gemeen met Paul Cornelis, ook geïnterviewd in jullie krant.

Zo is er een synergie ontstaan tussen al die mensen. Hieruit is dan 'Rupelien' ontstaan.

Het doel van Rupelien is wezenlijk om samen te komen en met elkaar te praten, te babbelen als je wil, geen goed

"Ik geloof sterk in privaat-publieke samenwerking omdat dat in mijn ogen de motor is van een geslaagde socio-economische gemeenschap. We mogen niet vergeten dat we omringd worden door fantastische inventiviteit hier in de buurt waar wij graag aan meewerken "

doel, geen politiek, niets van dat alles, puur nuttig en sociaal contact.

Als we elkaar zouden kunnen helpen is dat fantastisch. Dat kan resulteren in onderlinge samenwerkingen. Of zelfs vrijblijvend advies onder elkaar.

Rupelien is een promotiemachine geworden voor de Rupelstreek. We zetten de goede kwaliteiten van deze streek in the picture, brengen het naar buiten en geven aan de wereld de perceptie mee dat het hier uniek en fantastisch is om te wonen.

Rupelien is horizontaal georganiseerd, geen manager, geen structuur, alleen hebben we een mooi speldje met een diamantje per gemeente aan de Rupel. Zo 'herkennen' we elkaar als we op verplaatsing zijn.

Dit opent direct de poorten als 'opener' naar het boeiende verhaal van de steenlaag 'Rupelien' die door een zekere André Dumont werd ontdekt en dat een nuttige vormings-laag is bij het ontstaan van steenkool. Vele verhalen, vele symbolen...uiteraard is dit een leuke gimmick, meer niet. Het échte nut van Rupelien is zijn interne 'dynamiek' die uitstraalt op anderen en omgeving. We hebben een platform waar alle leden zich presenteren en die als 'tool' dient om elkaar uit te nodigen op events enz...

Het is verbazend wat een positieve uitstraling dit heeft.

HET VERHAAL VAN DE 'RUIT'

Waarom willen we de Rupel 'belangrijk' maken. (Neemt een blad papier en tekent er een grote ruit op.red) Van hieruit gezien liggen we centraal tussen Antwerpen, Brussel, Gent, en dan hebben we nog Mechelen en Leuven.

Binnen ruimtelijke ordening noemen ze dat de 'Vlaamse Ruit'. We liggen hier pal middenin groeiende grootstedelijke gebieden. Dit is economisch van enorm belang. Wij zijn de 'groene long' in het centrum van deze 'ruit'. Dank zij de groene gebieden langs de Rupel, park van Boom, de Schorre, de Schorre-uitbreiding en de groene strook die we samen met de Vlaamse Landsmaatschappij aan het uitwerken zijn in een ontwikkelingsplan van hier tot in Hemiksem, wordt dit een zeer belangrijke area voor dit socio-economische gebied. Je hebt ook de overkant; broek De Nayer, Hazewinkel, al die ruimte is een geweldige groene long, die we in de aandacht moeten brengen.

Misschien wekt dit uiteindelijk ook interesse van de 'over-

kant', waarom zou Willebroek vb ook geen goede partner zijn in dit verhaal?

Misschien zijn ze daar ook enthousiast over die positionering en zijn ze niet meer die 'van over het water' maar worden ze wezenlijk onderdeel van de krachtige Rupeltaal?

DE SCHORRE IS EEN GROENE 'MOTOR'

Als je op het ministerie info vraagt over Boom krijg je tabellen allerlei, maar het is opvallend dat in de verschillende gausscurves, Boom steeds aan de 'uiteinden' ligt, nooit in de mediaan. De 'meeste sociale woningen', 'de laagste inkomens', 'de meeste kinderarmoede', 'de laagste diploma's', enz...altijd in de uitersten, en zelden op een positieve manier, in de statistieken althans. Dat willen we doorprikken, daar moeten we dringend vanaf. Hoe lossen we dat op?

We moeten werk 'creëren' op domeinen die nieuw zijn, nieuwe vorm van industrie gecombineerd met een iets lagere toegangsdrempel, dat is dé oplossing.

Groen ontwikkeling is hier een belangrijke trigger!

Ik vermeld graag die professor, die ooit voor een 11 juli viering is komen spreken in Noeveren. Hij haalde aan dat wij allemaal resultante zijn van de 'industriële revoluties' die ons voorafgingen, maar nu komt er de revolutie van de 'leisure industrie': om dergelijke 'revolutie' te ontplooiën is er nood aan: ruimte, alle vormen van recreatie, ook hotel- en verblijfsaccommodatie, horeca... en dat is er op dit ogenblik véél te weinig hier.

Allemaal redenen om die 'case' naar boven te krijgen. Daarom engageren we ons in al die initiatieven en juich ik ook toe wat jullie met Pro•Boom doen; dit telt allemaal mee. (Wij een beetje fier! red.)

TOMORROWLAND IS EEN MEGA EVENT, NOOIT PROBLEMEN MET OVERLAST?

We zijn een beetje slachtoffer van ons eigen succes door de grote groei en de mega events, en er zijn terechte klachten, niet zozeer overlast maar wel de cumulatie van events die door sommigen gepercipieerd wordt als 'teveel'.

Daartegen zet ik de inspanning die we doen om samen met die mensen te werken, die investeringen samen zorgen

dat we een fantastisch event hebben gedurende 14 dagen, maar dat zorgt ook dat we voor de rest van het jaar een fantastische beleving hier hebben, het ene brengt op voor het andere, dat mogen we niet vergeten. En dat plaatst 'overlast' in een ander perspectief.

We hebben een deal voor 17 event dagen per jaar. Af en toe wordt daar wel eens over gediscussieerd maar dat is noodzakelijk, de kritische massa die we nodig hebben om dit domein constant aantrekkelijk te houden. We vragen dan ook aan iedereen om een beetje tolerant te zijn en een hart te hebben voor dit mooie publiek domein dat gewoon in deze toestand niet zou bestaan zonder die events.

Laat ons niet vergeten dat we ook onze deuren wijd openzetten voor accommodaties die uniek zijn, mooie vergaderzalen, een grote ontmoetingstent ...Wij bieden de bedrijfswereld een ongelofelijk kader om goed te vergaderen, elkaar te ontmoeten en te stimuleren, te leren kennen op een andere manier, en 's avonds een pintje onder de leuke tent. Dit zijn geen initiatieven die overlast geven maar die wel zorgen voor een grote uitstraling geeft naar buiten toe; dit is een marketing tool voor gemeentes!

En, trouwens, als we spreken van overlast, in de lentedagen bij mooi weer, lopen hier soms duizenden mensen rond, gewoon omdat het hier mooi en gezellig is, gewoon

voorbij! We zien nu tot grote vreugde dat men deze plek heeft ontdekt als een element in hun gelukkig bestaan; picnic, spelletjes met de kinderen, verenigingen die komen..., de mensen nemen zélf initiatief om de toegevoegde waarde te accentueren en dat is een teken van een goede evolutie.

Om op uw vraag terug te komen, Deelgebied 2 is het kip of het ei. Gaan we eerst zeggen wat er moet gebeuren en dan aanleggen naar de behoeftes, of gaan we kijken eerst naar materiaal dat mogelijk is en de bezoedelde stukken saneren om dan aan de hand daarvan verder te denken aan invulling?

We weten het niet: maar wat ik wel weet is dat er momenteel één cruciaal feit is en dat is dat we op korte en middellange termijn moeten saneren, daar is geen weg naast. We staan zeker open voor plannen en ideeën. Er is trouwens een bevraging geweest bij het publiek, wij nemen dat au sérieux, dat wordt allemaal onderzocht en geëvalueerd. Dan zullen we wel zien wat eruit komt.

Wij moeten toekomstgericht denken als we aan ontwikkeling denken. Nieuwe vormen van sport, waarom geen nieuwe manier van democratisch golfen? Golf met een lage toegangsdrempel, met als model de nieuwe vorm van 'public golf' een nieuwe trend. Oostduinkerke en Manchester

genieten. Dit mérk je zelfs niet, dus als we onze deuren openzetten voor de event en bedrijfswereld mogen we echt niet spreken van 'overlast'. Ik vind het ook belangrijk dat we leven in een goed nabuurschap en daarvoor gaan wij naar wijkraden, we praten met de mensen rechtstreeks waar het belangrijk is. Goede ideeën pakken we mee; we liggen nooit dwars maar proberen steeds constructief mee te denken met de mensen die ons omringen.

We moeten tot slot toch zeggen dat 'kritiek' vooral wordt gedragen door enkelingen die op de barricades staan te roepen, maar vergeten we niet dat er een overgrote meerderheid is, een 'zwijgende massa' die 200% achter ons mooie initiatief staat!

ER WORDT VEEL GEPRAAT OVER SCHORRE 2, UW VISIE?

Schorre 2 of 'deelgebied 2' is niet écht onze toekomst, Schorre 1, dat is onze toekomst, dit blijft ons hoofddoel; we gaan fantastische dingen doen, we gaan naar een niveau gaan, waar mensen zich thuisvoelen, dat heel attractief is, dat dynamische goede recreatie biedt. In feite, als we het mogen dromen, wordt dit een ontmoetingsplaats waar alles wat in de streek geboden wordt, in geconcentreerde vorm aanwezig is.

De mensen moeten 'deugd' hebben om naar hier te komen.

We zien die ontwikkeling gebeuren, het is niet zo dat de Schorre alleen volk aantrekt als er een event is, die tijd is

zijn schoolvoorbeelden hoe een golf voor iedereen er uit moet zien. Waarom geen labo voor nieuwe sportvormen en spelvormen?

Laat ons breeddenkend brainstormen hierover.

Dat past in het kader waar we naartoe willen. Als er een groot event plaatsvindt, is er soms reactie van de burens dat er afsluiting is van het gebied. Het wordt ingepalmd en er is weinig ruimte meer voor beleving van het domein. Toekomstgericht moeten we dat op de agenda zetten. Het grote gebied naast de huidige Schorre, zou dan kunnen dienen als permanente natuurbeleving, naast het domein dat eerder event georiënteerd is.

Spel, kinderen, natuur, ...kunnen we dan anders verdelen, intelligent oplossen. Wij zouden daar een pioniersrol kunnen spelen.

ALS DIRECTEUR VAN DIT DOMEIN, WERK JE VEEL SAMEN MET DE LOKALE POLITIEK, OOK ZELF AMBITIES GEHAD?

Kort gezegd, nee! Maar het is wel zo dat ik me goed kan gedijen tussen de politici. Wij werken goed samen met de lokale besturen, ik geloof in mensen, ge moet ermee spreken, in dialoog gaan, het zijn ook maar mensen, hé. De députés die we tot nu toe meemaakten stonden allemaal open voor ideeën en ik moet zeggen dat de samenwerkingen altijd verrassend goed waren.

Laat ons niet vergeten, wij hebben allemaal een opdracht:

ik moet er voor zorgen dat het hier draait, dat het proper is, dat er plannen worden uitgewerkt....een politieker moet dat ook doen, hij heeft een mandaat van de kiezer en moet beseffen dat er werk aan de winkel is. In mijn geval is mijn missie het recreatiedomein zo aangenaam, dynamisch en aantrekkelijk mogelijk te maken. Uiteindelijk hebben we hetzelfde doel, we moeten aan de zelfde koord trekken en dan komen we er , daar ben ik rotsvast van overtuigd. Tot nu toe moet ik zeggen, draait dat goed. Ik ben niet politiek, dus op dat domein bots ik niet, al zijn er al wel eens meningsverschillen over details of uitvoering, budget enz...dat is ook normaal vind ik.

NE ZANGER IS EEN GROEP!

Mijn antwoord op het goed laten draaien van De Schorre hier, is een bewustzijn. Je moet zélf gepassioneerd achter staan achter de projecten staan en, vooral, je moet het aanpakken, je moet het dóén en niet rond de pot staan draaien en het project 'wegbabbelen'.

Als je weet dat het een goed project is, straal je dat ook uit en dan komen we tot een oplossing, daar ben ik zeker van. Ik wil hier ineens ook benadrukken dat ik dat niet alleen doe, we werken met een team van bijna 40 mensen. En

dan tel ik nog niet de stagiaires, de tijdelijke medewerkers, de studenten,dat is een geweldig team en als dat team achter u staat, dan voel je de 'kracht', dat team kan resultaat voorleggen en dwingt respect af. Ik zei je in het begin dat ik niet zo graag op de voorgrond spring, voor mij hoeft dat allemaal niet, en dit is de reden. Ik ben schatplichtig aan mijn geweldig team!

DAENS IS VOORBIJ!

Ik heb de indruk dat Boom nog door veel mensen beschreven wordt als de arbeiders-enclave van pastoor Daens om het met een boutade te zeggen. Een rode gloed over het landschap, rook, stinkend, een vrouw met een kruiwagen over beslijkte wegen, een ondervoed kind thuis en een vent aan de toog, uitbetaald door zijn baas die de toog openhield (hartelijk gelach!). Boom is niet een somber en triestig gat vol kleiputten. Als we zien hoe deze gemeente de laatste decennia is geëvolueerd, zie de beleving in de Steiger, zie De Kaai en Hoek 76 met "Den Oven", zie ons hier in de

Schorre, zie het woonlandschap dat in razend tempo evolueert. Alle mensen die hier komen, vallen omver als ze het groene landschap en de mooie rivier zien. Dit is uniek en moeten we koesteren.

De perceptie moet zijn: we zitten in een groen hart, midden in een grootstedelijke omgeving. De eerste keer dat me dat écht duidelijk werd, is, lang geleden, toen we hier een eerste aflevering hadden van een bekend tv programma 'Afrít Negen'. Door alle positieve reacties toen viel mijn frank, dit is een 'parel' met ongelofelijk veel potentieel.

Daar moeten we iets mee doen.

Men heeft een unieke kans door al de nieuwe bouwprojecten die komen, om hier een mooie woon-enclave te maken naast de Rupel. Een kleine noot hierrond toch wel, ik hoop dat men hier toch respectvol mee omgaat. De Rupel is niet de kust.

HEB JE NOG EEN GROTE MISSIE?

Ja, in feite wel. In mijn opinie moeten er 'verbindingen' komen tussen allerlei gegeven situaties. Dit kunnen figuurlijke connecties zijn tussen verschillende bevolkingsgroepen, maar ook letterlijk. Je hebt de A12 die Boom afscheidt van Noeveren. Daar moeten in mijn opinie verbindingen komen voor de zachte weggebruiker, fietsen, voetgangers enz... er

moeten ook verbindingen komen naar het centrum. Alles moet geconnecteerd worden. Wij mogen niet beschouwd worden als een 'randparking' buiten de kern, nee, alles moet naar elkaar getrokken worden, Schorre, Boom, Noeveren moet één beleving zijn. Dat is perceptie.

We moeten kunnen zeggen tegen de mensen dat ze naar de 'andere zijde' moeten gaan kijken, maar dan moet dit ook fysisch kunnen, er moet een grote connectie zijn over heel het gebied. We zijn er al aan het denken en brainstormen hoe dit kan gebeuren.

Wij hopen ook dat men de sleuf van de A12 gaat 'overbruggen'. Let wel, ik vind niet dat die helemaal dichtgegooid moet worden, als er verbindingen komen is het al zeer goed. Het is nu wel hét moment om Noeveren open te trekken naar Boom centrum. Het zou een uitgelezen moment zijn, de site Frateur wordt helemaal vernieuwd en aangepakt, daar zijn grote budgetten voor vrijgemaakt. Dit wordt dé aantrekkingspool van Noeveren.

Een van de andere plannen die we nu aan het uitwerken zijn is het openmaken van een tunnel onder de Kapelstraat die momenteel dichtgeslibd is. We gaan die samen met de

Vlaamse Landmaatschappij vrijmaken, proper zetten zodat we van hier kan 'oversteken', of beter "onderdoorsteken, direct naar de Rupel.

WAT ZOU ER NU CONCREET MOETEN VERANDEREN IN BOOM?

Ze moeten de kern écht versterken, voor dat ze aan de kaai iets gaan doen. Er is veel te weinig horeca. Ooit zijn er fantastische ideeën geweest om met de Klamp iets te doen. Dat had de hele handel en wandel in de gemeente een 'boost' gegeven. Nu trekken de grote winkels weg en de invulling van nieuw komt er niet of toch zeer moeizaam. Mijn advies aan de gemeente: doe hier iets, maak dat leuk en aantrekkelijk. Nu heeft Boom leuke pleinen waar niets mee gebeurt, de Grote Markt, de Heldenplaats...droevig en om te wenen zoals die er nu bij liggen, gewoon een stenen plein, zelfs niet goed genoeg voor een schoolspeelplaats. Dit zou het 'bruisende hart' van de gemeente moeten zijn en is in feite een verwaarloosd gegeven dat de gemeente in zijn geheel aantast en handel wegjaagt.

Parkeerbeleid is ook zoiets. Niemand kan parkeren in schooltijd, alles staat vol met auto's van het onderwijs. Dringend beleidmatig aanpakken zou ik zeggen.

Hoogstraat en Blauwstraat, dit zijn de commerciële slagaders van de gemeente. Stilaan bloeien die toch dood. Veel leegstand, grote zaken verhuizen en worden niet meer vervangen. Een goed idee zou zijn die straten te overdekken, maak er een 'super galerij' van zoals in de grote cultuursteden. Achter de Blauwstraat liggen grote open ruimtes die creatief en logistiek ingevuld kunnen worden, parkeren en/of ravitailleren achteraan de winkels, een ideale situatie.. Dit zou een super winkelstraat kunnen zijn, een échte creatieve 'shopping mall' met plaats voor cultuur, horeca en niche winkels, een aantrekkingspunt voor ver buiten de gemeente. We hebben dat nodig, niet vergeten, zonder ingrepen gaat de leegloop en verloederding steeds maar verder, want het aanbod is en blijft vrij onaantrekkelijk.

PRIVÉ

Ik ben eigenlijk een West-Vlaming, van Oostduinkerke, maar heb mijn college in Hasselt gedaan, mijn papa was militair, vandaar. Ik ben er ook blijven werken nadien en dan krijg je natuurlijk wel een beetje de 'slag van Limburg' zoals je misschien ook kan horen.

Limburg ligt mij aan het hart. Maar in feite heb ik mij vroeger nooit echt gesetteld, me nooit écht thuisgevoeld ergens, terwijl ik dat nu wel heb hier in Boom, dat is merkwaardig. Ik voel me hier goed thuis, zeer aangenaam wonen in Boom.

Wat me in Boom tegenover vb de stad aantrekt is dat je hier wel een heel pak leuke en aangename mensen hebt. Je ziet die niet steeds, ze komen soms niet snel aan de oppervlakte, je moet ze echt zoeken. Maar eens ontdekt, is het een zeer aantrekkelijke mix van wonen, contacten en beleving. Er mankeert soms wat passie bij de Bomenaar over zijn eigen dorp.

Een beetje meer fierheid kan helpen, ik merk wel dat de Bomenaar, eens hij in het buitenland is, Boom echt met fierheid verdedigt, het feit dat Tomorrowland er is, helpt hier echt natuurlijk. En daar dragen wij toch ook een bescheiden steentje bij.

JE HAALDE AL AAN DAT JE GRAAG MET DERDEN WERKT?

Ja dat klopt, omdat dat in mijn ogen de motor is van een geslaagde economische gemeenschap. We mogen ook niet vergeten dat we omringd worden door fantastische inventiviteit, zoals vb onze buur Paul Cornelis met zijn geweldige concepten van bedrijvenclusters. Dat is ongezien. De Oven die hij gerestaureerd heeft en omgevormd tot een klassevolle evenementenhal is een staaltje van goed 'entrepreneurship' waar wij graag aan meewerken.

In dit geval werken wij vb samen op logistiek en administratief niveau door de zaal op te nemen in ons boekingsstelsel. Ook werken wij al lang samen aan het nautisch bezoekerscentrum voor de Oven. Hij werkt daar aan mee

en wij werken mee aan de zaalboeking, zo hoort synergie te zijn.

Zo zijn er nog voorbeelden. De blauwe halte die er komt aan de Rupel is nog zo een idee. Dit is een fantastische toekomstgerichte droom, een boot die stopt als waterbus aan de oevers van de Rupel. Ik durf er mijn hand voor in het vuur steken, ooit komt die er, met de hulp van derden!

Het Fietsmuseum is nog zo een voorbeeld: we wouden een verbinding met de Rupel. Ik vond het ongelooflijk dat we een fantastisch domein hebben op slechts 100 meter van een prachtige rivier. Ook hier moest er een connectie komen. Langs die rivier zijn er jaagpaden, met 350000 fietsbewegingen per jaar! Kan je voorstellen! Daar moeten we toch iets mee doen. Tegelijkertijd kennen wij Paul Van Bommel van oa het restaurant Epicurus en die had in Terhagen een horeca zaak, volgestouwd met fietsmemorabilia. Finaal hebben we de twee samengebracht, ons blauw punt en zijn passie resulteerde in een museum. Dat moet een fietsinrijpunt worden, een fietsbelevingspunt waar fietsers zich herkennen, zich goed voelen. En nu is het zo geëvolueerd dat mensen zelf hun collectie aanbieden voor ons museum. Een hit bij de fietsers die Boom toch ook weeral mee op de kaart zet.

Voorlopig is er nu ook een pop-up horeca bijgezet, dat moet er bij zijn .

De oude klampoven die erbij staat was in zo een slechte staat dat hij niet te restaureren valt. We gaan wel de herinnering van die oven proberen vast te grijpen door de ruïne te laten en er een bekasting rond te zetten zodat er informatie rond kan komen; dat zou binnen een paar jaar af moeten zijn.

De Blauwe Halte van bij ons tot aan de kade van Boom langs het water, samen met de tunnels die opengemaakt worden, samen met, laat ons hopen, wat overbruggingen aan de A12, dit zijn allemaal uitvoerbare plannen die een grote synergie zullen creëren tussen alles. De Bomenaar kan dan van de ene kant naar de andere wandelen of fietsen (of varen) op een aantrekkelijke en aangename manier.

TOT SLOT, EEN LAATSTE DROOM?

Als ondernemer zou ik het toch een goed plan vinden om meer verbondenheid te creëren tussen de gemeentes die 'De Rupelstreek' uitmaken. We kunnen er niet onderuit, ooit gaat men grootstedelijk gebied willen hier. En dan zal de keuze worden, naar Mechelen, naar Antwerpen, ...?

We zouden beter zelf het initiatief nemen en één grote Rupelstad worden, met één groot industrieel management, dan zouden we iets te zeggen hebben. Dit is een goudmijn, zoveel mogelijkheden, veel potentiële tewerkstelling in groene industrie, je kan hoogtechnologische hubs maken, en, wat heel belangrijk is, je kan hier een fantastisch woon, werk, recreatie driehoek creëren die enorm ecologisch is. We kunnen mensen een uniek aanbod geven om midden in een centraal groengebied te leven, kort bij woon en werk. Die plannen zijn nu misschien nog een beetje toekomstmuziek, maar we moeten oppassen dat dit hier geen slaapstad wordt, dat is een echt gevaar. De vele woningprojecten die nu op stapel staan zijn niet op zichzelf staand. De 'beleving' errond moet gecreëerd en onderhouden worden.

En wat mij betreft zal de Schorre daar altijd een cruciale rol in blijven spelen, de Schorre is een 'sterk merk' geworden en daar zijn we fier op.

BEDANKT VOOR DIT GESPREK, ALEX.

fotografie: © We have heart © Fenn Photography © Yannig Van de Wouwer © Ars Horti

Kaaimannen staan voor strafste jaar ooit:

“Voetbal, jazz, straattheater, een rode pijl en een boot”

De Kaaimannen, ongetwijfeld een van de meest eigenzinnige en creatieve culturele verenigingen uit de hele Rupelstreek, staan voor een spannend 2020, het strafste jaar ooit in hun geschiedenis. In primeur onthulden ze nu al een aantal van hun projecten aan **Pro•Boom**.

“Uiteraard zijn we in volle voorbereiding op de jubileumeditie van Theater aan Twater, op 20 en 21 juni” zeggen Peter De Ridder en Patrick Poppe. “Onderhandelingen met een 35-tal artiesten of gezelschappen lopen. Op onze website en facebook kun je het verloop volgen. Daarnaast draait ons circusatelier **Kummelé** op volle toeren en hebben we nu wekelijks 20 kinderen die gratis circusles van ons krijgen, in samenwerking met docenten van **Ell Circo d’Ell Fuego**. Sinds september huren we daarvoor, dankzij de medewerking van het cultuurcentrum en het gemeentebestuur, het Feestpaleis.”

EK voetbal op groot scherm

- Als de **Rode Duivels** straks Europees voetbalkampioen worden, kunnen we dat opnieuw op groot scherm op de Heldenplaats volgen. “Dat klopt, we gaan hiervoor samenwerken met andere Boomse verenigingen, sommige als organiserende partner, andere om een centje bij te verdienen voor hun vereniging want we betrekken graag anderen bij zo’n zaken.”

- “Nieuw is ook dat we met de medewerking van een internationaal vermaarde Franse kunstenaar een tijdelijk kunstwerk gaan bouwen rond de **New Belgica**, maar meer kunnen we daar nu echt nog niet over kwijt. Voor een ander project – een van onze grootste ooit – heeft het bekende **Theater FroeFroe** zich als co-producent aangediend. En er is nog meer: samen met de mensen die destijds de **Rode Pijl** bouwden op het pleintje aan de jachtwerf Vennekens willen we die pijl ook restaureren want hij heeft dringend een opfrissing nodig. Streefdatum is daar midden mei.

- Mei wordt trouwens een drukke maand want we werden gecontacteerd door een naburige gemeente om daar een tweejaarlijks **jazz-festival** mee op te richten. We slaan dus meer en meer onze vleugels uit, voor zover een kaaiman al vleugels zou hebben. We zeggen niet waar, alleen dat ze een abdij hebben (lacht). Je merkt dat we dit jaar niet gaan stilzitten dus. Boeiender wordt het niet meer.”

Info en tickets voor Theater aan Twater 2020:

www.kaaimannen.be

Nog tot en met 29 februari geldt een vroegboekorting (tarief 2019)

Extra vrijwilligers zijn nog altijd welkom via kaaimannen@telenet.be

“Zacht maar toch vastberaden”

Guy Sempels

Sven Cools
Schepen in Boom

‘De Hand aan het Stuur’

Graag laten we in onze krant de personen aan het woord die mee het bestuur van de gemeente uitmaken.

Hardwerkende mensen die alles vlot laten draaien in Boom, soms achter de schermen, soms meer pubiek...in alle geval tonen wij hier graag de ‘human factor’ in het verhaal, de ‘mens achter de functie’.

Vandaag ben ik afgesproken met de schepen van leefmilieu, duurzame ontwikkeling en energie, ontwikkelings-samenwerking, wijken, buurtwerking en participatie, inburgering, diversiteit en gelijke kansen.

Het is duidelijk dat deze groene schepen een flink stuk in de pap te brokken heeft in de opbouw naar een leefbare en harmonische samenleving in onze gemeente.

Een warm gesprek in Trattoria de Kaai.

HOE BENT U IN BOOM TERECHT GEKOMEN?

Van oorsprong ben ik afkomstig uit het Kiel in Antwerpen, een echte ‘Kielse rat’. Ik moet zeggen dat ik een nogal vrijgevochten adolescentie heb gehad. Ik studeerde klassieke muziek, met nog een specialisatiejaar. Ik kwam in een soort vrijheid terecht die ik met volle teugen heb ontdekt. Gelukkig ontmoette ik vrij jong mijn vrouw die als olie op de woeste golven de stromachtige zee wat liet bedaren. Dat is mijn groot geluk geweest. In het begin zat niemand echt te wachten op iemand met een diploma klassieke muziek, dus ben ik wel zeer vroeg beginnen werken. In de horeca mocht je al beginnen vanaf 17 jaar en negen maanden en dat heb ik dan ook gedaan. Zoals iedereen weet begint dat met een contractje van 12 uur en voor dat je het beseft zit je met weekends van meer dan 20 uur. Je krijgt dan de situatie dat studie, werk en uitgaan één ongezonde mix worden. Je geest zegt dan op een bepaald moment ‘nu is het genoeg geweest’. Ik heb het ongelofelijke geluk gehad dat mijn vrouw me terug stabiliteit gaf. Via omwegen in allerlei jobjes ben ik uiteindelijk bij de stad Antwerpen terecht gekomen en opgeklommen van laagste administratieve bediende tot deskundige in de beleidscel van stadreiniging. Ik werkte daar inhoudelijk op interessante dossiers, zeer dicht bij mijn interessesfeer. Composteren, statiegeld, allemaal items die ik volledig onder de knie moest krijgen. Uiteindelijk zijn we in Boom terecht gekomen om louter economische redenen. Als jong beginnend koppel was het

aangewezen om een goedkoop of betaalbaar huis te vinden, en in Boom was dat nog mogelijk in tegenstelling tot de grote stad. Snel kwamen er kinderen, maar ik weet nog goed, toen mijn vrouw hoogzwanger was van ons eerste, stond ik in de kelder te kijken naar de nok van het dak, je kan denken. Dus veel ruimte in de beginjaren voor hobby's, laat staan politiek engagement was er niet echt.

U BENT SCHEPEN IN BOOM, KAN U DAAR WAT OVER VERTELLEN?

Ik ben schepen diversiteit, duurzaamheid, participatie. Is begonnen met interesse die ik al langer had in 'politiek'. Reeds van in mijn jeugd had ik een groot 'onrechtvaardigheidsgevoel' en de neiging om te reageren op wantoestanden. Toen ik jong was had je wel wat 'beweging' in de wereld: de justitieprotesten, Dutroux, de hongersnood in de wereld, Life Aid...het waren allemaal 'triggers' om me te laten horen en me te engageren. Zeer idealistisch allemaal, maar dit was toch de start naar de zoektocht om dit op een meer efficiënte manier te uiten. Politiek was daar één van. Nadenken over politiek. Je had de boeken van Dirk Barrez, Naomi Klein....die me leidden in deze zoektocht. Je had daarenboven ook in de wereld bewegingen die me wel aantrokken, het platform G1000 van Peter Vermeersch en David Van Reybrouck, allemaal initiatieven die me beroerden en die me stuurden. Veel gesurfd op de kadans van kritische beschouwing, veel partijprogramma's afgetoetst, zonder me te pinnen op één bepaalde stroming. Ik had om te zeggen een open vizier met een kritische blik naar de wereld. Uiteindelijk ben ik bij Groen beland en daar nooit meer weggegaan, en dat had dan voornamelijk met de manier van aan politiek doen te maken en natuurlijk ook het luik idealisme. Ik kom uit Antwerpen, een echte 'Kielenaar'. Je had in Antwerpen toen sterke vrouwen, Freya Pirijns, Mieke Vogels...dat sprak me aan, die gedrevenheid, die drang naar eerlijke en rechtvaardige politiek. Er was altijd al een grote interesse in de groene gedachte en reeds vroeg koppelde ik dat ook aan mijn politieke interesse.

WAT BETEKENT 'GROEN' DAN VOOR JOU?

Iets na het millennium maakte ik kennis met de boeken van Stefan Hesse, Michael Moore...dat heeft bij mij een 'klik' gegeven. Een quote die me opviel: 'eigenlijk kan je alleen in een gestructureerde partij, door uw hand op te steken, mee de lijnen bepalen waarmee die partij gaat werken'. Dat klinkt idealistisch maar je kan wel degelijk door engagement een verschil maken. Dat sprak me zeer aan en dat heeft me toen aangezet van 'toch iets te doén'. Ik ben dan naar de lokale afdeling gestapt en me aangeboden om eenvoudige taken uit te voeren: bussen, ... en zes maanden later werd ik gevraagd om in het gemeentebestuur te zitten. Alles kwam in een stroomversnelling. Het jaar daarop werd ik verkozen voor de gemeenteraad. Eigenlijk was dat in het begin niet echt simpel, je wordt in het zwembad gegooid bij wijze van spreken, je hebt geen ervaring. Je had toen net een grote beleidswissel, wat voor Boom toch wel wat betekende. Het heeft tijd gevraagd, maar al doende leer je. Je leert wat je rol is, je mag je niet te veel laten manipuleren door anderen. Je moet je 'eigen taal' opbouwen, vertrekken van je eigen visie en dat heb ik stilletjes aan gedaan. Voor mij is het credo: 'wat kan beter in Boom, hoe zie ik dat gebeuren en wat is mijn rol hierin?' Ik heb het geluk dat ik pragmatisch ben; hoe kan alles verbeteren zonder teveel in 'partijpolitiek' te verzanden? Ik heb altijd een gruwel gehad aan het polariserende 'links gedachtengoed', dat is teveel 'wij' en 'zij'. Dat hebben we al genoeg gezien, dat werkt niet, zeker niet lokaal. Ik stop me niet graag in dat links vakje. Ik neem daar afstand van. Als er een samenlevingsproblematiek is, vind ik dat dit bemiddelend en sensibiliserend moet aangepakt worden. Afhankelijk van de situatie zal daar een aspect handhaving, ondersteuning enz... bijkomen. We moeten doorheen eerste reacties van mensen kijken. In wijken waar er bepaalde sociale problematiek is uiten mensen dit met op het eerste zicht bijna racistische reacties. Als goede politicus met een goede sociale inleving moet je daar doorkijken, want die brutale reactie is meestal een uiting van grote onzekerheid, onwetendheid, zelfs angst om

te verliezen wat men reeds heeft. Die verkeerde kanalisering, dát moeten we aanpakken. Het is gemakkelijk om dit te klasseren onder een noemer, zoals bijvoorbeeld racisme, want dan projecteert je het probleem op individueel gedrag, terwijl er een onderliggende reden is die moet je zoeken, vinden en aanpakken. Dat is voor mij goed meesterschap in politiek. We mogen ook niet negeren dat dikwijls die kritiek gegrond is. Uiteindelijk wil iedereen hetzelfde: goed en veilig wonen voor u en uw kinderen. Dit is mijn drijfveer om hier goed werk te doen, en dat is vaak erg boeiend.

AL ZAKEN VERWEZENLIJKT, ERGENS FIER OP?

In mijn 6 jaar oppositie was dat niet evident, ik heb wel mijn leerschool betaald. Maar het is belangrijk niet 'anti te zijn om anti te zijn'. Als je iets zegt moet het concreet zijn en onderbouwd. Die weg ben ik dan uiteindelijk ingeslagen. De man in de straat heeft niets aan de interne tegenstellingen. Je moet oppassen dat je niet de 'goesting' verliest om in de politiek te werken. Als je anti bent om anti te zijn, werkt het niet, zeker niet in de oppositie, dat werkt alleen maar verzuring in de hand. Ik wil dus

niet iets doen vanuit de negatieve insteek, maar altijd vanuit de gedachte: 'wat is het voordeel voor de Bomenaar?'. Zo hebben we in de vorige legislatuur als oppositiepartij de 'fietsstraten' verwezenlijkt en ze unaniem kunnen laten goedkeuren door de gemeenteraad. Daar ben ik toch wel fier op, en alhoewel het nu niet echt een heel grote verwezenlijking is.

WORDT HET GROENE GEDACHTENGOED ERNSTIG GENOMEN, BESCHOUWT MEN U ALS 'EVENWAARDIGE GESPREKSPARTNER'?

Het is nog pril, soms nog lastig; Groen is een gemakkelijk slachtoffer. We komen soms met een moeilijke boodschap, die niet altijd gemakkelijk uit te leggen valt, zeker niet in tijden waar je uw beleid in 'Twitter lijnen' moet kunnen uitschrijven. Wat ik wel voel, door gewoon mezelf te zijn en beredeneerd om te gaan met items die in de gemeenteraad komen, is dat er wel respect is, dat mensen nu wel luisteren. Vroeger was dat anders, de mensen stonden meer sceptisch, nu krijgen we toch een breder draagvlak.

KAN U CONCRETE VOORBEELDEN GEVEN?

We hebben beslist om alle oude grote lopende projecten, stationsbuurt, Noeveren enz...on hold te zetten om advies te vragen aan de Vlaamse Bouwmeester, voor de zogenaamde Bouwmeesterscan. Mij lijkt dat een intelligente beslissing omdat veel van de grote projecten reeds 12 jaar geleden werden beslist en uitgetekend. Ondertussen is echter de situatie in de gemeente veranderd qua infrastructuur en bouw- en wooneisen. Met de scan kunnen we dit toetsen worden aan de hedendaagse inzichten op gebied van wonen en problematieken die ermee gepaard gaan. De stationsbuurt terug bij centrum te betrekken, dat is iets waar we al jaren van dromen. Een overkapping van de A12 ter hoogte van de tunnelmond zou hier een doenbare en betaalbare optie zijn. Dit zou een wereld van verschil kunnen betekenen voor de Bomenaars en ineens de gemeente qua leefbaarheid gevoelig vergroten. Er is natuurlijk nu een grote groep projecten die met vele partners worden aangepakt. We moeten zien dat we door de bomen het bos nog blijven zien. Maar we hebben, om er nu maar eentje uit te pikken, de site Frateur aan de A12, die een grondige restauratie en renovatiekuur gaat krijgen. Er is een participatiefonds, met de bewoners van Noeveren, er wordt een koppeling gemaakt met de stationsbuurt, er zou 'opengetrokken' worden met een buurtfunctie. Veel hangt ook af wat de buurtparticipatie als resultaat zal geven, maar er zal zeker rekening gehouden worden hiermee bij

de verdere ontwikkeling van deze omgeving. Dit wordt veelbelovend. De buurt moet ademruimte krijgen. Waarom bijvoorbeeld niet de hangars een buurtfunctie geven, of speeltuinen, of een buurthuis enz...?

WAT ZOU ER KUNNEN VERBETEREN, WAT ZOU JE VERANDERD WILLEN ZIEN, NAAR WELKE RICHTING MOETEN WE GAAN?

Eerste punt: We hebben vele wijken en buurten in Boom die moeten aangepakt worden. Je voelt dat daar potentieel in zit om van Boom een veel betere leefomgeving te maken. Je voelt dat er dynamiek ontstaat, het is niet voor niets dat de Vlaamse Bouwmeester interesse heeft in onze streek en er wil aan meewerken. Vanuit een ideologische visie lijkt me het interessant om de A12, het zij gedeeltelijk, te overkappen. Realistisch gezien is de Rupelmond het stuk waar dat moet gebeuren, net daar waar we een visie hebben om de buurt te verbeteren, de stationsbuurt enz... de parkeerproblematiek kan opgelost worden aldus, waardoor de markt kan vergroenen, een belevingscentrum creëren voor de gemeente ... Een ander punt is werken aan de samenleving, aan het samen leven. We zitten hier met 27 % mensen van niet Europese origine, wat toch behoorlijk veel is. Hoe dat komt is te zoeken in een hele hoop factoren uit het verleden, goedkope behuizing, arbeidersclusters, convenience, bereikbaarheid,...maar vast staat dat hier een he-

“Het is gemakkelijk te klasseren onder een noemer, zoals vb racisme, want dan projecteer je het probleem op individueel gedrag, terwijl er een onderliggende reden is. Die moet je zoeken, vinden en aanpakken. Dat is voor mij goed meesterschap in politiek”

leboel mensen zitten van 2e en derde generatie van allochtone origine. Gemakshalve noemt men dit allemaal 'buitenlanders'. Wat in feite niet zo is. Wat in de cijfers niet staat is dat er nog een heleboel inwijkelingen zijn die wél Europese origine hebben, Oost Europeanen, enz... dat merk je aan het straatbeeld en dan zie je toch hoe divers ons straatbeeld wordt. Ik vind dat we verder moeten kijken dan 'oorsprong'. We moeten rekening houden met de rijke verschillen in cultuur, religie, visie, politieke standpunten....zo krijg je wél een harmonie in uw diversiteit ipv wrevel en onverdraagzaamheid. We moeten de 'tools' gebruiken die hiervoor zouden in aanmerking kunnen komen. Zo werk ik als schepen diversiteit tegelijk aan jeugd, ouderzorg, onderwijs, geaardheid, taalopleiding...we moeten elkaar leren kennen en begrijpen als Bomenaar, het heeft wat met respect te maken. Geef je respect, krijg je respect, zo simpel is dat.

ER WORDT HIER VEEL GEBOUWD, HOE GAAT DIT EFFECT HEBBEN OP DE SAMENLEVING?

Wat interessant is dat we het doelgroep pakket in Boom gaan 'verrijken' met alle projecten die op stapel staan. Er zullen meer tweeverdieners komen, middenklasse, semi residentieel....Boom wordt een smeltkroes van alle soort doelgroepen, wat interessant wordt voor de lokale handel en wandel. We moeten werken aan dat samenlevingsmodel en dat is op vele vlakken een uitdaging. Ik heb het dan niet alleen over het samenleven met mensen van vreemde origines maar ook tussen jong en oud bijvoorbeeld. We zien, en dat is opvallend, dat we in Boom met een 'verjonging' zitten, hoger dan het Vlaams gemiddelde. Dat geeft specifieke eisen. Ouderen willen rust, jongeren willen uitgaan, ergens bij horen... Dat is belangrijk, ik wil de participatie van de burgers betrekken bij het beleid. We zien dat nu al in de fantastische wijkraden. Wij waren één van de voorlopers van participatie in Vlaanderen op dat gebied. Alleen zien we dat dit steeds dezelfde mensen aantrekt, we missen daar andere doelgroepen die nu meer en meer aanwezig zijn in de gemeente. Jongeren bijvoorbeeld, maar ook

Bomenaars van vreemde origine vinden de weg naar de wijkraad tot nu toe nog niet. Wat we met het bestuur willen doen, en dat ook staat in de doelstellingen van het meerjarenplan, is dat we naar een Dienst Samenleving gaan. Er komt een 'wijkregisseur', een centraal aanspreekpunt, die de betrokkenheid van de burgers vergroot, die wijkraden organiseert maar die ook evalueert en modereert en onderzoekt hoe we kunnen moderniseren, verbeteren, ... We willen die wijkraden meer autonomie geven met budget, zodat ze eigen initiatieven kunnen ontwikkelen. Bomenaars kunnen een project indienen dat dan geëvalueerd wordt en kan uitgevoerd worden. We zijn er nog niet uit of dat per wijk of gecentraliseerd zal gebeuren, maar de aanzet is gegeven, het zal er komen binnen afzienbare tijd. Dit vind ik toch een positieve evolutie die ten goede zal komen van elke bewoner.

IS DAAR EEN TIMING VOOR?

We zijn er volle bak mee bezig. Ik ben nu die Dienst Samenleving aan het samenstellen. In een eerste fase zijn we in onderhandeling met de korpschef. De tweede fase zal dan de analyse van de wijkraden zijn en de adviesraden. Een externe organisatie, die nog zal worden aangezocht, zal ons daarin begeleiden en in de finale fase maken we werk van subsidies, reglement, wijkregisseur. Tegen 2021 zou dat moeten starten. Dit moet een doelgroepbeleid worden, waar dan ook ouderraden, jeugdwerking, ...in het debat aanwezig zijn. Dit worden verschillende 'eilanden' die samen één coherent geheel worden en een duidelijke plaats moeten hebben in het gemeentelijk beleid. Als er bepaalde problematiek is in een buurt of wijk zal dat zeer gericht aangepakt kunnen worden. Dit wordt een oplossingsgerichte aanpak, waar ook de meningen van welzijnsraden, dienst diversiteit enz. bij betrokken worden. Dat is niet evident maar door er een 'buurtregisseur' erbij te betrekken ga je wel wat handvaten kunnen ontwikkelen om die betrokkenheid te bereiken en het nodige beleid te voeren. De mensen gaan zien en voelen dat er daadwerkelijk met hun rekening wordt

gehouden en dat er iets aan gedaan wordt. Dikwijls heeft men nu de perceptie dat de wijkraad een éénrichtingsverkeer is, waar het bestuur top-down beslist wat er gaat gebeuren. Eigenlijk moet de interactie veel groter worden. Dit zal een experiment zijn dat de betrokkenheid aftast. Ik denk dat we daarmee Boom ook 'op de kaart' zullen zetten, ik denk dat dit vrij uniek wordt.

MEN PRAAT VEEL OVER DE UITBREIDING VAN DE SCHORRE, UW VISIE?

Ik denk dat iedereen er wel mee akkoord zal zijn dat dit prioritair moet worden gesaneerd. Mijn visie is ook dat het zeker geen tweede 'evenementenweide' kan worden. Het ruimtelijk uitvoeringsplan dat nu wordt getekend zal zeker rekening houden met alle besognes die her en der worden geuit, maar of dat dit dan werkelijk ingetekend zal worden is nog de vraag natuurlijk. Uiteraard zal iedereen zijn opmerkingen op Ruimtelijke Uitvoeringsplan (RUP) kunnen formuleren en in de mate van de mogelijkheden zal dit zijn weg wel vinden, ik maak er me niet zo'n grote zorgen over.

VIND JE DAT DE NATUURLIJKE KWALITEITEN VAN DE GEMEENTE GENOEG TOT UITING KOMEN ?

Het is een prioritair project van de gemeente om terug een belevingscentrum te ontwerpen in Boom. Nog deze legislatuur zal dat gebeuren. We werken er aan om ons centrum levendiger te maken. Dit is een serieuze ambitie van de gemeente, we zullen zien hoe dit evolueert maar het is veelbelovend. De kaai, de markt, de klamp liggen allemaal te wachten op actie. Eco-wijken, Noeveren, ... overal liggen er kansen en opportuniteiten. Je voelt dat er een sterke dynamiek op gang komt vanuit de bewoners, en de gemeentelijke besturen willen volgen, ook dat is een nieuwe ambitie. Nochtans moeten we wel wat temperen, we mogen niet vergeten dat er maanden aan voorbereiding voorafgaan aan beslissingen, zelfs kleine. RUP, kostprijs, inspraak, participatie, enz zijn allemaal factoren die een rol spelen.

KAN JE ONS NOG IETS VERTELLEN OVER JE PRIVÉ BELEVING IN BOOM?

Ik ben er zeker van dat eenieder wel plekjes in Boom kent die voor hem of haar een leuk verhaal aan vast hangt. Voor mij was dat vanaf de eerste keer dat ik Boom binnenreed; de Pachtterslei met die mooie rij bomen tot aan Rupeldijk. Dat gaf zo een speciaal ruimtelijk en 'natuurlijk' gevoel dat ik niet kende in de grote stad. Drie keer per dag ging ik wandelen met mijn Border Collie aan de dijk van die mooie oude rivier, oversteken naar de overkant, de Schorre doorlopen, het was toch een prachtig avontuur dat op een boogschuit ligt van grote steden. De kleiputten bijvoorbeeld hebben toch iets zeer speciaals voor iemand die van het stedelijke Kiel komt. Als ik nu mensen hoor die Boom 'maar niks vinden', zijn dat allemaal mensen die hier nog niet geweest zijn, het is 'perceptie' met andere woorden. Ik zeg dan altijd, kom even langs en doe met mij de wandeling naar het park, Klein Willebroek, en dan krijg je plots inderdaad positieve reacties. Mensen denken dat dit een stinkende, verstofte gemeente is waar ge gewoon langsrijdt op de A12. Er is dus nog werk aan de winkel om die soms nog steeds geldende misvatting via bestuurlijke beslissingen om te vormen.

HOBBIES?

Helaas is mijn oude muziekkennis een beetje verwaterd. Wegens gebrek aan tijd en wegens andere bezigheden. Je moet politiek niet onderschatten, het vraagt veel van je, zowel mentaal als fysiek. Als je je echt engageert vraagt dit veel maar je krijgt wel veel terug. Het is fijn als je ziet als dossiers er dan toch doorkomen of dat bewoners zichzelf herkennen in de 'moves' van de politiek. Voor de rest tracht ik toch wel wat te wandelen, in de bergen of hier lokaal, veel te zien en te ontdekken.

ZOU JE HIER OOIT WEGGAAN?

Wij komen van een grootstad, geboren en getogen Kielenaar, altijd graag gewoond. Uitgaan in de Pacific, de Paradox of kroegen zoals den Hopper, The Scene,...dat was het echte leven toen. In het begin heb ik dat toch wat gemist. Hier was dat toch een aanpassing. In Antwerpen had ik zelfs geen rijbewijs, alles te voet. Maar om nu te zeggen dat ik nu alles mis, is te kort door de bocht en zou onrecht aandoen aan alle mensen die ik hier ken en die een ongelofelijk warm hart voor de gemeente hebben en zich geweldig engageren om het leven hier beter te maken. In de noord-zuidbeleving, bijvoorbeeld. Wij zijn een voorbeeld, onder andere met onze wijkraden, voor vele omringende gemeentes. Die komen naar ons kijken hoe wij dit aanpakken. Als je kijkt hoeveel mensen eigen initiatieven ontwikkelen die te maken hebben met het verbeteren van de levenskwaliteit hier. Er zijn natuurlijk de gekende zaken zoals Kaaimannen, wijkraden ...maar ook vele bescheiden initiatieven die zich organisch op eigen kracht ontwikkelen. Dus het beeld dat vaak geschetst wordt dat Bomenaars niet buiten is niet correct vind ik. Ik verbaas me er nog steeds over als ik het enthousiasme zie waarmee sommige bewoners hier mee aan de kar trekken, zelfs zonder inmenging van het bestuur. De voorzitters van al die raden zijn kernfiguren in een belangrijk netwerk tussen betrokken Bomenaars. Dit alles houdt me hier. Je kan van mening verschillen, maar op het einde van de rit komt het volkse karakter boven en drinken we allemaal samen een pint. Dit is toch uniek.

IS KUNST EEN INSPIRATIE?

Ik ben in principe eclecticisch, ik wil me niet laten beperken tot bepaalde stromingen. Ik probeer zoveel mogelijk indrukken op te doen, in kunst, literatuur, muziek die me de wereld doen ontdekken.

TOT SLOT, IS IETS DAT JE ALS CONCLUSIE KAN ZEGGEN WAT MOET VERANDEREN ALS JE HET NU KON DROMEN?

Ik blijf bij het verhaal van de A12, de connectie maken met de 'overkant'. Het is realistisch en uitvoerbaar en zou een wereld van verschil maken naar de Stationswijk toe. Het zou Boom ook ineens een 'grotere allure' geven. En tenslotte zou ik toch ook een lans willen breken voor het opnemen van een eigen verantwoordelijkheid in verband met met mobiliteit. Parkeerbeleid is daar nauw mee verbonden. Om de parkingdruk te verminderen moeten we afstappen van de auto voor alles te gebruiken en ons aanpassen. Kleinere afstanden doen met de fiets of te voet. Zo leefde ik ook in de stad en dat is hier ook mogelijk. Hoe meer we autogebruik faciliteren hoe meer problemen dat we gaan krijgen, je creëert opportuniteiten als het ware om de mentaliteit 'niet te veranderen'. Gezinnen met 3 auto's zijn niet meer van deze tijd. Het is de verantwoordelijkheid van het bestuur maar ook de eigen, individuele verantwoordelijkheid om eens goed na te denken over mobiliteit.

IK DANK U VOOR DIT GESPREK, SVEN

De milde weldaad van de open zee...

Guy Sempels

TALL SHIP RUPEL WINT DE SULTAN QUABOOS SAILING TROPHY!

Alle eer aan schipper Jan Vandenborne die met zijn gaffelschoener 'Rupel' deze gouden trofee mocht ontvangen. Deze hoogste onderscheiding werd toegekend voor de jarenlange inzet voor jongeren, kansarme jeugd en sociaal achtergestelde jongeren die tijdens hun tocht op de zee hun menswaardigheid terugvinden in een sfeer van samenwerking en camaraderie. Een welverdiende prijs voor een mooi initiatief.

T/S RUPEL

EEN ZEILSCHIP IN 'WARM HOUT'

Het verhaal van het schip begint in de jaren negentig. De werkloosheid in de Rupelstreek neemt fors toe. Ook de scheepsbouwsector ligt er op apegapen. V.Z.W. De Steenschuit start een uniek en ambitieus project op. Het idee steunt op drie pijlers :

- 1) opleiding van kansarme werklozen**
- 2) behoud van de scheepsbouwstiel,**
- 3) een zeilschip bouwen** met internationale toeristische uitstraling

Talrijke bedrijfsleiders uit de Rupelstreek gaan akkoord om het project financieel te steunen. Hun vertrouwen is gewekt omdat Jachtbouwer Edward Vennekens heeft toegezegd het schip onder zijn deskundige leiding te bouwen. De federale Minister voor Tewerkstelling stelt subsidies ter beschikking.

Na jarenlang aandringen erkent ook de VDAB het initiatief als opleidingsproject voor langdurig werklozen. Het resultaat van de samenwerking tussen overheden, ondernemers en werkzoekenden is een schitterende replica van een gaffelschoener, maar vooral de integratie van talrijke werklozen op de arbeidsmarkt.

rende replica van een gaffelschoener, maar vooral de integratie van talrijke werklozen op de arbeidsmarkt.

Op 29 juni 1996 wordt de tweemaster T/S Rupel met veel feestgedruis en onder grote mediabelangstelling te water gelaten.

Al van bij de bouw is de Rupel meer dan alleen maar een schip.

Het is een educatief en sociaal project rond maritieme traditie, erfgoed, maar ook rond karaktervorming en ontdekking.

De T/S in de naam T/S Rupel staat voor Training Ship. Dit is een internationale registratie van schepen die aan "sail training" doen.

DE OPEN ZEE LONKT.

Aanvankelijk maakte het nieuwe zeilschip korte dagtochtjes op Rupel en Schelde, maar al snel werd duidelijk dat het schip meer in zijn mars had dan dat. De VDAB nam het schip over van de vzw De Steenschuit en zette het in ter promotie van de nieuwe interim activiteiten die hij aan het uitbouwen was, en het schip stroomde mee door naar t-Groep NV, ondertussen Agilitas genaamd.

- T/S Rupel vaart al lang niet meer enkel in de buurt van Boom. Het vaargebied strekt zich uit over de hele Noord- en Oostzee en de Europese kustgebieden van de Atlantische Oceaan. Het is een waardige ambassadeur voor de Rupelstreek

- Zo vaart T/S Rupel al vele jaren met jongeren in de Tall Ships Races, waarbij ze heel vaak mooie prijzen behaalt. Daarnaast maakt het schip ook soms bijzondere reizen met probleemjongeren, of in het kader van opleidingen van de zeevaartscholen, watersport- en jeugdorganisaties.

HET ZEEHART OP DE JUISTE PLAATS.

Bij deze activiteiten speelt de bemanning van T/S Rupel een cruciale rol. De groep van toegewijde vrijwilligers draagt zorg voor het onderhoud, bemant het schip op professionele wijze en doet dit kosteloos. T/S Rupel vaart dag in dag uit op de kracht van vrijwilligers.

Op hun beurt wordt de belangeloze inzet van de vrijwilligers ondersteund met levensnoodzakelijke financiële steun van verschillende sponsors.

EEN ZEILENDE AMBASSADEUR VOOR DE RUPELSTREEK.

Als T/S Rupel een haven aandoet is ze vaak een blikvanger. Het aantal foto's dat van het schip gemaakt is in de voorbije decennia is eenvoudigweg niet te schatten. Het schip is nu eenmaal een streling voor het oog, en met haar historische lijnen roept ze herinneringen op aan een rijk en boeiend scheepsbouwverleden. Het palmares van T/S Rupel oogt indrukwekkend.

ANTWERPEN
Hoogste onderscheiding van organisatie Tall Ships Races

Sultan Qaboos Sailing Trophy voor Antwerps Tall Ship Rupel

Het Antwerpse Tall Ship Rupel heeft de hoogste onderscheiding gekregen in sail training. De prijs, de 'Sultan Qaboos Sailing Trophy for outstanding services to sail training' werd overhandigd op het congres van Sail Training International (STI).

"Ik viel uit de lucht", zegt schipper Jan Vandenborne. "Dat is de hoogste onderscheiding van STI, de organisator van de Tall Ships Races. Ze wilden ons bekronen voor onze jarenlange inzet voor jongeren, kansarme jongeren en sociaal achtergestelde groepen." De trofee is genoemd naar Sultan Qaboos van Oman, die vorige week een Leuven's hotel afhuurde.

Sail Training International wil jongeren over heel de wereld met elkaar in contact brengen. "Je ziet dat dat effect heeft", aldus de schipper. "Zelfs op een etappe van een dag of acht zie je de jongeren hun ouders: 'je krijgt een ander kind terug'. En dat is zo: ze worden zelfzekerder, nemen verantwoordelijkheid. Ik heb over de jaren jongeren zien uitgroeien tot gewaardeerde bemanningsleden. Of ze stromen door naar de scheepvaart. Als ik aan boord merk dat ze interesse hebben, moedig ik ze wat aan", zegt Jan.

De TS Rupel, bij het Havenhuis. FOTO: WALTER SAENEN

Zijn schip, de TS (Tall Ship) Rupel is een houten gaffelschoener, die in 1996 is gebouwd onder de koepel van de vzw De Steenschuit in Boom, een project om langwerdige jongeren in de Rupelstreek aan ervaring te helpen. Het schip werd eerst door de vzw ingezet om deel te nemen aan nautische evenementen en werd daarna door T-interim erin gesponsord. "Toen T-groep werd opgeheven, werd de sponsoring stopgezet en het schip overgenomen door de vzw De Steenschuit."

Jan Vandenborne met de gouden trofee. FOTO: BR

Het houten zeilschip dat haar carrière begon op de Schelde legde intussen bijna 150 000 zeemijl af.

Dat is bijna de afstand van de aarde tot de maan... T/S Rupel is beslist niet het grootste zeilschip in de vloot van de Tall Ships Races, maar ze is verbazend snel. Bovendien wint de bemanning ook regelmatig prijzen omwille van hun uitstekend zeemanschap. Zo won het schip in 2004, 2006, 2012, 2014, 2016, 2017 en 2018 prijzen in de top 3 van haar categorie klassieke zeilschepen met langsscheepse tuigage.

Deze Sultan Qaboos Trophy komt dus niet zomaar uit de lucht vallen, maar is het resultaat van de inzet van velen die de mensheid een goed hart toedragen.

PROFICIAT VANWEGE HET PRO•BOOM TEAM!

